

ROSER NOCHE CASANOVA, SECRETÀRIA ACCIDENTAL DE L'AJUNTAMENT DE L'ALDEA,

CERTIFICO: Que el Ple de l'Ajuntament de L'Aldea en sessió ordinària celebrada en data vint-i-un de març de dos mil vint-i-quatre va aprovar per unanimitat la moció que tot seguit es transcriu literalment:

Exposició de motius

El 8 de març de 1857, les treballadores de la indústria tèxtil a Nova York van organitzar una vaga. Lluitaven per aconseguir salaris més justos i condicions laborals més humanes. Malgrat això, a l'inici de la vaga els agents de la policia les van detenir.

51 anys després, el 8 de març de 1908, 15.000 dones sí que van poder sortir als carrers de Nova York per a exigir un augment de sou, menys hores de treball, dret al vot i prohibir el treball infantil. L'eslògan que van utilitzar va ser Pa i Roses, que representava la seguretat econòmica alimentària i la millora en la qualitat de vida.

El 25 de març de 1911 a la ciutat de Nova York, la fàbrica de camises Triangle Shirtwaist es va incendiar de matinada amb els treballadors i treballadores al seu interior. Els propietaris havien bloquejat tots els accessos al recinte per evitar robatoris. 146 persones hi van morir, 123 n'eren dones. La víctima més gran tenia 43 anys i la més jove, 14 anys. Aquest fet va commocionar la societat i va impulsar les dones a continuar amb les reivindicacions.

No va ser fins a aquest tràgic incendi que les lleis americanes sobre seguretat laboral no van evolucionar i el moviment feminista, que naixia l'any 1848 fruit de la indignació per la prohibició a opinar a la convenció Seneca Falls, va ressorgir. Les dones van encapçalar les lluites i paral·lelament l'internacionalisme obrer va reconèixer aquest fet com a punt d'inflexió per la lluita pels drets laborals de les dones.

El 8 de març commemorem el Dia Internacional dels Drets de les Dones; una data d'homenatge al moviment feminista i també de reivindicació. I més de 110 anys després del famós incendi hem de continuar denunciant les discriminacions no només al mercat de treball (segregació horitzontal i vertical, bretxa salarial, sostres de vidre, terres enganxifosos...), sinó també les discriminacions estructurals que patim les dones només pel fet de ser dones.

La UNESCO considera que totes les formes de discriminació envers les dones constitueixen directament, en si mateixes, violacions dels drets humans. El missatge és molt clar; les dones i els homes han de tenir els mateixos drets i les mateixes oportunitats. És un requisit bàsic per garantir la construcció d'un futur sostenible per a totes i tots.

Els governs socialistes a Espanya han estat referents a escala europea en matèria d'igualtat, no només pel seu suport al moviment feminista, sinó també per les seves accions dirigides a aconseguir una societat més igualitària i més justa, procurant els majors avenços socials, tant pels homes com per les dones.

El 15 de març de 2007 la societat va començar a canviar. És el dia en què el govern del president José Luis Rodríguez Zapatero va aprovar la Llei d'igualtat efectiva d'homes i dones que va promulgar la paritat a les llistes electorals i als consells

d'administració de les empreses privades, va augmentar el permís de maternitat i va crear per primera vegada a Espanya el permís de paternitat de 15 dies.

L'actual govern de Pedro Sánchez situa el feminisme al centre de l'acció política actualitzant i fent progressar el país en igualtat per continuar sent l'avantguarda d'Europa: la pujada de l'SMI als 1.134 € que contribueix a disminuir la bretxa salarial i la precarització cronificada de les dones en el sector laboral, l'increment de les pensions i especialment de les no contributives, l'equiparació dels permisos de maternitat i paternitat o la futura Llei de paritat, en són només alguns exemples.

És en el mercat laboral on es detecten grans diferències. La taxa d'ocupació femenina és 10 punts inferior a la masculina i, tot i la reforma laboral del Govern socialista, les dones suposen el 75% de la població assalariada a jornada parcial per a poder tenir cura d'altres persones (menors, malalts, discapacitats o gent gran). Tant és així, que es calcula que si les dones que ara treballen a jornada parcial, ho fessin a temps complet, la bretxa salarial es reduiria en un 60%, passant del 20,9% al 8,4%.

La discriminació al mercat de treball és tant vertical com horitzontal. Hi ha sectors que estan completament feminitzats i, en conseqüència, precaritzats com és el sector de les cures o la neteja. D'altra banda, als sectors amb un salari mínim clarament per sota de la mitjana nacional, hi treballa un 41% de les dones assalariades.

Tampoc ha millorat la segregació vertical, perquè les dones ocupen només el 6% de les direccions generals de les grans empreses espanyoles, ni tan sols arriba a la també trista mitjana europea del 8%.

Per sort, l'augment de l'SMI ha contribuït a disminuir gradualment la bretxa salarial en els darrers anys. Tot i això, cal recordar que el 37,83% de les dones assalariades l'any 2021 a Catalunya van tenir ingressos iguals o inferiors a l'SMI, percentatge que disminueix fins al 29,8% en el cas dels homes. I que, si bé és cert que de mitjana cobrem un 20,9% menys, aquesta distància no és la mateixa al llarg de tota la vida, i s'accentua durant l'etapa reproductiva, fins a arribar al punt màxim en el moment de la jubilació (37,94%). És evident que la manca de corresponsabilitat a l'espai privat penalitza les dones.

I és que, tot i els avenços en la cura dels fills i filles per part de les noves generacions, encara són majoria les dones que es fan càrrec de les persones dependents. El 95% de les persones que diuen reduir-se la jornada per cura d'infants, persones malaltes, persones amb discapacitats... són dones.

La implicació dels homes en la cura de les persones dependents, sobretot dels infants, és imprescindible per superar la desigualtat laboral que pateixen les dones. Per acostar-nos a aquest objectiu, des de l'any 2021 els permisos de paternitat i maternitat són iguals.

Més enllà de l'àmbit laboral, és més necessari que mai la implicació dels homes en la paternitat. Pares i mares hem d'abordar la corresponsabilitat i ser conscients de l'impacte que aquesta té en la coeducació dels infants. Mentre els nens i nenes siguin educats en els rols de gènere tradicionals, difícilment creixeran creient en la igualtat efectiva entre homes i dones.

Garantir els drets de les dones i les nenes en tots els àmbits de la vida és l'única forma d'assegurar el desenvolupament sostenible. I un dels principals obstacles per a

aconseguir la igualtat és l'alarmant manca d'inversió en el desenvolupament de polítiques per aconseguir la igualtat efectiva entre dones i homes.

Proposem acordar:

- Instar l'Ajuntament de L'ALDEA. a situar les polítiques d'igualtat tenint en compte la perspectiva feminista en totes les seves accions, projectes i plans.
- Adherir-nos a la mobilització del Dia Internacional de les Dones amb el lema "Invertir en igualtat, avançar com a societat".
- Instar a la Generalitat de Catalunya a prioritzar la inversió en polítiques feministes
- Instar a la Generalitat de Catalunya a vetllar perquè a les aules catalanes es promogui la coeducació.
- Traslladar a Federació de Municipis de Catalunya-FMC els acords d'aquesta moció.
- Traslladar a l'Associació Catalana de Municipis-ACM els acords d'aquesta moció.
- Traslladar a la Generalitat de Catalunya i a l'Institut Català de les Dones els acords d'aquesta moció.
- Traslladar al ministeri d'igualtat els acords d'aquesta moció.

I perquè hi consti, expedixo la present d'ordre amb el vist i plau de l'Alcalde-President a l'Aldea.

Vistiplau,

L'Alcalde-President

Xavier Royo Franch

La Secretària Accidental

Roser Noche Casanova